

रस्य पानद्वारा वत्सपालनकरत्वात् तथाभूतत्वम् ।
पालवण्डिज् पु० पाले कन्यारक्षणे वणिक् । कन्यापाले त्रिका०
पालल त्रि० पल्लस्य तिलचूर्णस्य विकारः अण् । तिलचू-
र्णपिटके “पाललाः स्त्रे भ्रजननाः शक्कुल्यः कफपि-
तलाः” सुश्रु० ।

पालाश त्रि० पलाशस्य विकारः अवयवो वा अण् । १पलाशा-
वयवे शतद्विकारे च “पालाशो दण्ड आषाढः” अमरः ।
शतमात्रपत्रे (तेजपात) राजनि० तद्वर्णः अक्षरस्य अण् ।
४हरिद्वर्णे पु० पूतद्विशिष्टे त्रि० अमरः पलाशेन
निर्द्धत्तम् सङ्घाशा० गय । पालाश्य पलाशनिर्द्धत्ते त्रि० ।
पलाशस्यादूरदेशादि वराहा० कक् । पालाशक तत्-
सन्निलददेशादौ । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे

पालाशखण्ड पु० मगधदेशे शब्दरत्ना० ।

पालाशि पु० पलाश गोत्रप्रवर्धिभेदे प्रवराध्यायः ।

पालि(ली) स्त्री पल-वा० इण् । १कर्णलतापे २चञ्चौ कोये
३श्रेणौ ४अङ्गभेदे ५छात्रादिदेशे च मेदि० । ६यूक्तायां
७पोटायां दप्रशंसायां ८प्रस्ये १०उत्सङ्गे क्रोडे च
हेमच० वा डीप दीर्घान्तः ११स्यात्याम् शब्दच० ।

पालिंहिर स्त्री मण्डलिसर्पभेदे सुश्रुतः अहिशब्दे दशप्रम् ।

पालिका स्त्री पालि-स्वार्थे क । १पालिशब्दार्थे संज्ञायां
कन् । २कर्णपत्रे शब्दच० । ३दध्यादिच्छेदन्त्यां हारा० ।
४पालनकक्षत्रां स्त्रियां च ।

पालित त्रि० पाल-क्त । १रक्षिते क्रोष्टुव्ये २न्तपभेदे
३देशभेदे च पु० हरिवं० १७अ० । ४शास्त्रोदृष्टे पु० शब्दा-
र्थकल्पे ५कुमारानुचरमात्रभेदे स्त्री भा०श० ४७अ० ।

पालित्व न० पलितस्य भावः अण् । केशादेः शुभ्रतादौ ।
पलितस्यादूरदेशादि सङ्घाशा० गय । पलितस्य सन्निलद-
देशादौ त्रि० । [न्तपभेदे पु० हरिवं० १७अ० ।

पालिन् त्रि० पालयति पालि-णिनि । १पालके २पृथुपुत्र-
पालिन्द पु० पालि-वा० किल्दिच् । ३कुन्दु रुद्रश्चे राजनि० ।

२श्यामात्रतायां स्त्री अमरः गौरा० डीप् । पलिञ्चीति
पाठान्तरम् पृषो० । ३त्रिवृतायां द्विरूपकोषः ।

पालिशायन पु० गोत्रप्रवर्धिभेदे प्रवराध्यायः ।

पालीवत काण्डरोथे वृक्षभेदे वृ०सं० ५४अ० ।

“शाखापालीवताश्चैव वीलपूरानिस्तक्तकाः । एते द्रुमाः
काण्डरोथ्या गोमयेन प्रलेपिताः । मूलच्छेदेऽथ वा स्कन्धे
रोपणीयाः प्रयत्नतः” ।

पालीहय पु० गोत्रप्रवर्धिभेदे प्रवराध्यायः ।

पालक त्रि० पङ्गां भवः धूमा० वुञ् । पल्लीभवे जानदौ
पाल्वलतीर त्रि० पल्लवतीरे भवः अण् । पल्लवतीरभवे
पावक पु० पुनाति पू-खुल् । १वङ्गो अमरः “अपावनानि
सर्वाणि वङ्गसंसर्गतः क्वचित् । पावनानि भवन्त्येव
तस्मात् स पावकः स्रुतः” इति काशीख० ६अ० । उक्तो-
क्तस्य तथात्वम् । २वैद्युताग्नौ च “पावकः प्रवमानश्च
शुचिरग्निश्च ते त्रयः । निर्मन्थ्यः प्रवमानः स्यात् वैद्युतः
पावकः स्मृतः । यथासौ तपते सूर्यः शुचिरग्निश्च स
स्मृतः” कूर्मपु० । ३शदाचारे ४वर्ज्जमन्थे ५चित्तकदम्बे
६भङ्गातके ७विडङ्गे च मेदि० । दशोधके त्रि० हेमच० ।
८रक्तचित्तके १०कुसुम्भे च पु० राजनि० ११वरुणे
१२सूर्ये च षट्० १५० । १६भा०तयोश्च शोधकत्वात् तथात्वम् ।
१७शङ्खभेदे भा०व० १२१अ० । पावः पवनं शुद्धिस्तं कायति
कै-क । १४सरस्वत्यां स्त्री षट्० १।१।२०भा० । पावकाश्च
सप्तविंशतिः “पावकाः सप्तविंशतिः” भा०सं० ७अ० व्या-
ख्यायां नीलखण्डधृतवाक्येभ्यः तानि च “ब्रह्मणोऽङ्गात्
प्रसृतोऽग्निरङ्किराः इति विस्तृतः । दक्षिणाग्निर्गौ-
र्हपत्याहवनीयाविति २।३।४ त्रयो । निर्मन्थ्योऽप्य वैद्युतः ६
न्यूरः ७ संवत्सोऽप्य लौकिकस्तथा । जाठरोऽप्य विषमः ११
क्रव्यात् १२ क्षेमवान् १३ वैष्णवः १४ स्तथा । दस्युमान् १५
वलदः १६ श्वैव शान्तः १७ पुष्टोऽप्य विभावस्तुः १८ । अथोति-
घ्नान् २० भरतो २१ भद्रः २२ २३स्त्रिष्टयवस्तुमान् २४
क्रतुः २५ । सोमश्च २६ पिहसां २७ श्वैव पावकाः सप्त-
विंशतिः” । अन्ये पावकभेदा अग्निशब्दे ५१पृ० दृश्याः
इति० त० गृह्यपरिशिष्टे कर्मभेदे तस्य नामभेदा उक्ता यथा
“लौकिके पावकोऽग्निः प्रथमः परिकल्पितः ।
अग्निस्तु मातृतोऽ नाम गर्भाधाने विधीयते । पुंसवने
चन्द्रनामाश्च शुद्धाकर्म्मणि शोभनः ४ । सोमन्ते मङ्गलोऽप्य
नाम प्रगल्भोऽप्य जातकर्म्मणि । नान्ति स्यात् पार्थिवोऽप्य
ह्यग्निः प्राग्ने च शुचिदस्तथा । सत्यनामाऽप्य चूडायां
व्रतादेशे ससङ्गवः १० । गोदाने सूर्यनामाऽप्य च केशान्ते
ह्यग्निः १२ रच्यते । वैश्वानरोऽप्य विसर्गे तु विवाहे
योजकः १४ स्तथा । गोदाने गोदानाख्य संस्कारे । “चतु-
र्थ्यान्तु शिखी १५ नाम धृतिः १६ रग्निस्तथाऽपरं” । अपरे
धृतिहोमादौ । “प्रायश्चित्ते विधुः १७ श्वैव पाकयज्ञे तु
साहसः” १८ । प्रायश्चित्ते तदात्मकमहाव्याहृतिहो-
मादौ । पाकयज्ञे पाकाङ्ककवृषोत्सर्गगृह्यहोमादौ ।
“ब्रह्महोमे च वङ्गः १९ स्यात् कोटिहोमे ह्यथाश्च-